

CAP DE BOUMORT
Alt Urgell/Pallars Sobirà

Per la Vall de Cabó des de la Font Vidala i el grau del Mas d'Encamp

Distància	7,5 km (anada)
Desnivell acumulat	1042m
Nivell de dificultat	moderat
Data	2 d'abril de 2011
Cartografia	Editorial Piolet. Serra de Boumort (1:20000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=5638307

Al Boumort s'hi pot anar des de tots els punts cardinals. És freqüent pujar-hi des de ponent partint del Santuari i refugi d'Esplà. O pel nord des de Taús i Cuberes. Però també per sol ixent des de la Vall de Cabó. Des d'aquest costat, nosaltres volíem pujar pel grau de la Roca Roja i baixar pel del mas d'Encamp. La nostra pretensió es va veure frustrada per una parella d'agents rurals que, sense donar-nos més explicacions i amb un secretisme fora de lloc, ens van impedir el pas per la Roca Roja. Sembla que la nostra presència hauria destorbat algun treball que es disposaven a realitzar en aquella zona. Ja que ens impedié el pas, hauríem trobat correcte informar-nos de la naturalesa dels treballs o de l'hora que acabarien per poder adaptar-nos-hi. Si aquest és un bon procediment, que s'ho facin mirar! Com que no hi havia més remei, vam fer l'excursió íntegrament per l'itinerari inicialment previst de retorn, una ruta prou atractiva per si mateixa. No és un itinerari difícil, però cal tenir en compte el desnivell i la llargària.

Accés

A Organyà prenem la carretera asfaltada que passant pel Pujal i el Vilar, mena a Cabó. A partir d'aquest bonic poblet continuem per pista apta, amb precaució, per a tota mena de vehicles, creuant per entremig dels masos del Cap de la Vall. Poc més enllà la pista travessa el torrent (1) i, després d'una forta marrada, va a passar pel costat del mas d'Encamp (o d'en Camp). És fàcil d'identificar-lo perquè te les parets emblanquinades. Passat el mas continuem fins a l'alçada del segon ramal de la pista que trobem a mà esquerra.

- (1) Riu del Cap de la Vall, habitualment sec. Passat el torrent l'estat de la pista empitjora molt pel que, si no es disposa d'un vehicle tot-terreny, és millor deixar-lo poc abans del torrent on a mà dreta hi ha un espai prou ampli per fer-ho. Caldrà caminar un quilòmetre més.

Font Vidala (1088 m)

La pista continua, a l'altra banda d'una tanca pel bestiar, fins més amunt de la Borda de la Torre. Però nosaltres comencem a caminar pel ramal de l'esquerra, en moderat pendent, vers xaloc (SE).

Camí al grau del Mas d'Encamp (1141 m, 25')

En una colzada, arribem a una altra cruïlla. Deixem la pista i, guiats per unes fites, comencem a enfilem-nos pel bosc en fort pendent vers garbí (SO). No sembla pas un camí de bosc, més aviat un arrossegador de llenya. Probablement l'antic camí s'hagi perdut o malmès pels treballs forestals. En qualsevol cas el pas és franc, net de branques i herbei. Més amunt aquest desemboscador ens deixa sobre un corriol ben fressat, sense dubte el camí antic, que seguim vers migdia per pendent més moderat. De sobte comencem a trobar senyals de pintura vermella que seguirem. Dins la pineda el camí ens mena als peus de la cinglera que guanyem per un grau pedregós entre llaçades suportades per alguns contraforts, altre cop en fort pendent, descrivint una marrada en el sentit de les busques del rellotge. Superat el

grau continuem vers mestral (NO) propers al fil del cingle. L'horitzó s'eixampla i podem albirar tota la vall.

Continuem dins la pineda i rebutgem un corriol a mà dreta (2) quan virem de nou a migdia. Més amunt, després d'un gir de 90° que ens mena en direcció a ponent, abastem una clariana (3).

Seguim avançant vers ponent per un llom de la carena entre pineda esclarissada fins que el deixem per introduir-nos en una esponerosa obaga de pi roig: som a les Cornasses. Pendent moderat fins que el ben fressat camí ens mena prop d'una torrentera on fem un gir de 180° i ens enfilem obaga amunt. Ara camí i senyals es desdibuixen, però solament ens cal recuperar de nou la propera carena. Sortim a una clariana on hi arriba una pista provinent de Prat Muntaner.

(2) És el Camí de l'Estimbador, que no hem de seguir. Dit així perquè mena al lloc on s'hi baixava la fusta.

(3) És el lloc senyalat la Ramera de l'Anell. Dit sigui de pas, aquest mot no te res a veure amb el seu significat en castellà. En català vol dir brancatge. Anell era una important pagesia del Cap de la Vall documentada ja a l'alta edat mitjana. Hi hem passat pel costat en l'aproximació amb vehicle. Unes fites indiquen un poc definit corriol que marxa vers migdia i que, pel pas del Graell, ens retornaria al Cap de la Vall.

Pista a Prat Muntaner (1832 m, 2h 15')

La seguim entre planerament i lleugera baixada. En una marrada (4) podem albirar a mà esquerra el Cap de la Serra de Ventolano. Val la pena arribar-hi: vers migdia s'allarga la carena anomenada de la Cogomera que separa la Vall de Cabó de la d'Inglada. Podem albirar les cingleres a la capçalera d'aquesta vall i gaudir d'una bona perspectiva de tot el Boumort. Des d'aquesta posició no les podem veure, però als nostres peus s'obren les grans esplugues de Vilenòs i de Coll de Ren. Pista enllà deixem a mà dreta els coms de la Font de Prat Muntaner. Un ramal baixa vers la Vall d'Inglada.

(4) El mapa indica que aquí ha d'haver-hi la font de les Cornasses, de molt bona aigua segons hem llegit, però nosaltres no aconseguim localitzar-la.

Prat Muntaner (1844 m, 2h 40')

Ampli esquenall mig herbat, mig rocallós, entre el Tossal de Caners i el Boumort separant la Coma d'Orient de la Vall d'Inglada.

Prenem un poc definit corriol, ben senyalitzat amb fites, que marxa vers SW a buscar la base de la cinglera llevantina del Cap del Pou de Gel. Després de travessar un caos rocallós entrem a una trinxera natural on hi ha la petita Espluga de les Ordigues, per seguir després sobre lleixes de la cinglera abocada a la Vall d'Inglada, fins atènyer el collet de la Creueta (5). Continuem vers ponent pel costat d'una filferrada i després d'una tanca prenem una precària pista que, amb algunes giragonses i moderat pendent, ens mena fins al cim.

(5) Des de Prat Muntaner fins aquí hem coincidit amb el curs de la cabanera que passa pel mig del poble de Taús i la veïna serra de Carreu.

Cap de Boumort (2077 m, 3h55')

És en realitat una lleu protuberància entremig d'un vast peneplà. A gregal, proper i ben visible queda l'altre cim del massís: el Cap del Pou de Gel, de la mateixa alçària. Vèrtex geodèsic i llibre de registre. Formidable panoràmica de 360° que abasta del Turbón al Pedraforca i dels Pirineus a Montserrat. Més propers destaquen el Montsec, Sant Gervàs i la Torreta de l'Orri.

Retornem pel mateix camí esmerçant-hi 2h 35'.

Des del refugi de Cuberes (Casa Miró) pel Coll de la Basseta i retorn pel Barranc d'Arcalló

Distància	13,2 km
Desnivell acumulat	900m
Nivell de dificultat	fàcil

Data 4 d'octubre de 2010
Cartografia Editorial Piolet. Serra de Boumort (1:20000)
Punts per a GPS <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=1227547>

Intent no reeixit de pujar al Cap de Boumort des de Cuberes. A Prat Montaner ens férem enrere per les pèssimes condicions climatològiques (sobretot boira). Des d'aquest punt podem optar de pujar al Cap de Boumort per l'Espluga de les Ordigues i el Collet de la Creueta o pel Pou de Gel.

Accés

Des del Pallars Sobirà:

Entre la Pobla de Segur i Gerri de la Sal trobareu l'encreuament de Baén per on us desviareu. Després de creuar el pont sobre el riu Noguera Pallaresa, agafareu la pista forestal que trobareu a mà dreta i que us portarà fins al refugi (18 km. – una hora aproximadament).

Des de l'Alt Urgell: Entre Palanca de Noves i Adrall us desviareu direcció Noves de Segre. Des d'allí seguireu la carretera que va a Taús, i abans d'arribar al poble, a mà esquerra, veureu la pista forestal que arriba fins al refugi. De Noves de Segre fins a Taús hi han 26 km. de carretera (Pista forestal 11 km. – 45 minuts aproximadament)

Refugi de Cuberes, Casa Miró (1478m)

Marxem per la pista d'accès al refugi fins a la cruïlla amb la pista entre Gerri de la Sal i Taús.

Corriol per la Baga de Cuberes (1510m)

Prenem un corriol que s'enfila, en fort pendent, per una torrentera a l'Obaga de Cuberes. Salvem per la dreta un esperó rocallós. Senyals de pintura verds i fites. Més amunt el pendent es modera.

Camí del Pi Sec (1870)

Abastem la pista que mena al Pi Sec i la seguim a l'esquerra.

Coll de la Basseta (1805m)

A l'esquerra de la pista per la que continuem.

Corriol a l'esquerra (1825m)

Passada la Barrera, sobre la Canal de la Vella, deixem la pista (opcional, podem seguir-la fins a Prat Montaner) per prendre un corriol a l'esquerra.

Tossal de Caners (1942)

Des del corriol busquem la carena i la seguim per baixar després cap a Prat Montaner fora de camí.

Prat Montaner (1844m)

Cruïlla de camins. Avancem pel llom vers garbí (SO) fins al començament del bosc.

Camí al Boumort (1840m)

Des d'aquest punt, als peus del Cap del Pou de Gel, s'endevinen dos corriols. Tots dos pugen al Cap de Boumort. El de l'esquerra per l'Espluga de les Ordigues i el Collet de la Creueta. El de la dreta pel Pou de Gel.

Retornem sobre els nostres passos fins a la Barrera on prenem un corriol a la dreta que marxa per la falda llevantina del Roc dels Quatre Alcaldes.

L'Asllavassada (1836m)

Important esllavissada de la roca conglomerada a la capçalera de la Vall de Cabó (6). Continuem pel llom i, girant després vers ponent, baixem fins a buscar la llera del Barranc d'Arcalló (evident en aquella direcció)

(6) Es produí el 1937 en plena Guerra Civil. Hem llegit que per l'estrèpit que va originar la gent de la contrada ho va relacionar amb un bombardeig o l'explosió d'algun polvorí.

Barranc d'Arcalló (1750m)

Seguim per la llera del barranc fins que localitzem al marge esquerre, força evident, un antic camí de treure llenya que seguim.

Cruïlla de camins (1716m)

El camí de treure llenya ens deixa a una cruïlla (fites). El corriol de l'esquerra (força fressat) ens pujaria a la Collada de l'Encisa. Continuem vers mestral (NO) en baixada.

Pista de Cuberes (1502m)

El camí ens aboca a la pista de Taús a Cuberes. Podem agafar-la a l'esquerra fins a la propera cruïlla i després a la dreta fins el refugi, però farem marrada. La prenem a mà dreta per poca estona.

Abandonem pista (1480)

Abandonem la pista per l'esquerra, baixant vers ponent pel costat d'una torrentera. En aquella direcció podem albirar el refugi. Deixem a mà dreta, sobre un turó, les ruïnes de l'antic nucli de Cuberes.